

kommunale Politi. Det er af finansielle Hensyn udeladt i Aar, Regeringen betragter det som et særligt Finansspørgsmaal, som maa finde sin Afgørelse paa anden Maade. [Men Frygten] for, at det skal trække for længe ud med at faa det finansielle Spørgsmaal løst, har bevirket, at man fra købstadinteresserede Kredse har anmodet om at faa Sagen udsat, indtil den Skattekommission, der for Tiden arbejder, har endt sit Arbejde og udtalt sit Skøn over, hvilke Udgifter til Politiet der rettelig burde paahvile Staten, og hvilke der rettelig burde paahvile Kommunerne. Naar dette er et almindeligt Ønske ude omkring i den Del af Befolkningen, som især vil komme til at nyde godt af den Ordning, her er foreslaaet, har jeg ment, at det vilde være rigtigt ikke paa den nærværende Tid at tage endelig Stilling til Sagen. Jeg kunde have tænkt mig, at man havde optaget en Paragraf om, at dette Spørgsmaal skulde afgøres inden saa og saa lang Tid, og der har min Interesse saa ganske naturligt været knyttet til, at ikke alene Stillingen med Hensyn til Politiet udenfor København, men ogsaa Stillingen med Hensyn til Københavns Politi, Delinkventomkostninger o. s. v., blev tagen under Overvejelse. Det har der imidlertid ikke været Stemning for, og da jeg gennem Forhandlingen har faaet det Indtryk, at selv om det tilsyneladende ser ud, som det er Smaating, der her ske, saa ere vistnok alligevel disse Smaating af en saa gennemgribende Art, at Forslaget neppe bliver til Lov i indeværende Samling, har jeg foretrukket ikke at formulere saadanne Ændringsforslag. Mit Standpunkt vil derfor være dette, at medens jeg maa fraaade at stemme for de organisatoriske Ændringer, der findes i Flertallets Ændringsforslag, og de dermed i Forbindelse staaende Ændringer, vil jeg ved Sagens endelige Behandling undlade at stemme for Forslaget, som jeg altsaa ikke forventer bliver ophøjet til Lov i denne Samling. Naar det foreligger igen, vil maaske Tiden være inde til, at den Skattekommission, hvortil Købstadbestyrelsen har henvist, har endt sit Arbejde og skabt noget mere Klarhed paa dette finansielle Omraade, der unægtelig har stor Betydning for Kommunerne.

Vejstrup: Ogsaa mit Parti indser Nødvendigheden af Retssikkerhed her i Landet, og derfor skal jeg gerne være med til at medvirke til en Ordning, der kunde skabe noget større Tryk. Med Hensyn

til det foreliggende Forslag kan jeg paa væsentlige Punkter i hvert Fald slutte mig til Flertallets Ændringer. Jeg vil nærmest slutte mig til det, at man indskrænker Forslaget til Statspolitiet. Fra radikal Side har man jo altid været Modstander af den Retsplejelov, der blev gennemført, og, som det ogsaa særlig blev fremhævet af den ærede Ordfører, det vil under de nuværende finansielle Forhold være uforvarligt at gaa til en Gennemførelse af denne Sag. Jeg er ogsaa enig med Flertallet med Hensyn til § 4 angaaende det Punkt: at bestemme Antallet af Betjente paa de aarlige Finanslove. Det forekommer mig, at det er en noget vanskelig Ting at komme ind paa at opføre den Slags Ting paa Finansloven. Derved giver man Administrationen mere og mere Magt. Det forekommer mig, at man netop burde gaa den modsatte Vej og lægge mere og mere over i Bevillingsmagtens Hænder. Derimod kan jeg ikke være enig med Flertallet i at ændre Forslaget med Hensyn til det administrative. Det forekommer mig, at det af den højtærede Minister foreslaaede er i nogen Maade tilfredsstillende. Og naar Flertallet ikke vil være med til denne Afgift af Brandforsikringsselskaberne, forekommer det mig dog, at naar man gennemfører Forslaget som midlertidigt, vil det være langt mere berettiget, end hvis det maatte blive betragtet som et Led af vor almindelige Retspleje. Jeg forbeholder mig mit Partis og min Stilling til tredie Behandling. Det forekommer mig, at der ikke vil være noget i Vejen for, at man, naar det fra alle Sider erkendes, at Retssikkerheden kræver en Forøgelse af Politiet, saa gaar med dertil og indskrænker Forslaget som af Flertallet foreslaaet. Og jeg vil sige, at den høje Regering, der jo har krævet forskellige Ting gennemført i to Tempi, maa ogsaa ved denne Lejlighed kunne gaa med til at gennemføre denne Sag i to Tempi.

Justitsministeren (Billow): Jeg beklager, at jeg ikke er i den behagelige Situation at kunne bringe Udvalgets Flertal en Tak for en særdeles velvillig Behandling af Forslaget. Men det kan jeg ikke, thi baade Hoved og Hale ere skaarne bort, og det, der ligger imellem, er undergaaet Forandringer. Jeg skal ikke undlade at udtale, at jeg er noget forbavset over Flertallets Stilling, og jeg skal tillade mig at begrunde dette, idet jeg gennemgaar de enkelte Ændringer.

De første Ændringsforslag gaa ud